

[Socialministeren.]

at Rådet har udstedt et direktiv om gensidig anerkendelse af eksamener, certifikater m. v., og indenrigsministeriet har oplyst, at der ikke i dag findes sådanne regler eller forslag vedrørende kiropaktorvirksomhed. EF-borgere kan derfor ikke frit etablere sig som praktiserende kiropaktorer, og man kan derfor bl. a. opretholde et krav om dansk indfødsret, 10 års forudgående ophold her i landet og et halvt års praktiktjeneste hos en dansk praktiserende kiropaktor.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Grønland om erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt.

(Lovforslaget (nr. 187) findes i tillæg A. sp. 4949, fremsættelsen i tidenden sp. 3375).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen: Da Danmark i sin tid indledte forhandlinger om optagelse i EF, kom der fra det grønlandske landsråd en del ønsker, som man gerne ville have imødekommet. Et af ønskerne gik ud på, at man gerne ville sikre, at fiskeriet ved Grønland inden for 12 sømle grænsen blev forbeholdt for grønlændere eller for fastboende på selve Grønland, og som bekendt blev dette ønske imødekommet.

Forholdet er imidlertid det, at vi i den nugældende lov har en paragraf, der siger, at fiskeri ved Grønland kan foretages af alle danske statsborgere, uanset hvor de bor i hele riget. Ifølge aftalen med EF var det sådan, at den ordning skulle afvikles i løbet af 5 år og senest den 31. december 1977. Årsagen til, at vi skal af med den paragraf,

er som bekendt, at vi må ikke give danske statsborgere en fordel, som øvrige EF-borgere ikke har.

Det, der er hensigten med det foreliggende lovforslag, er, efter hvad jeg kan forstå, altså for det første at sikre fiskeriet ved Grønland for grønlændere eller for personer, der har en nær tilknytning til Grønland, for det andet at sikre en rimelig afviklingsordning for de danske og de færøske fiskere, der hidtil har befundet sig i dette område.

Ifølge fremsættelsestalen og bemærkningerne skulle indholdet af denne overgangsordning på højst 5 år fastsættes efter forhandling imellem de interesserede parter i Danmark, på Færøerne og i Grønland. Det er åbenbart disse forhandlinger, der danner grundlag for det fremsatte lovforslag, og jeg vil da gerne have bekræftet af ministeren, at disse forhandlinger har fundet sted.

At lovforslaget kommer allerede på nuværende tidspunkt, skal vel også ses på baggrund af de senere års fald i selve fiskebestanden. I en rapport, jeg er kommet i besiddelse af, vedrørende trawlfiskeriet i Grønland, som er afgivet af fiskeriudvalget under ministeriet for Grønland, fremgår det, at råvaregrundlaget er meget stærkt faldende. Således oplyses det f. eks., at totalfangsten af torsk er faldet fra 382.000 t i 1968 til 120.000 t i 1971, og udsigterne fremover vurderes ikke alt for lyse. Det må også af den grund være rimeligt, at man sikrer grønlænderne ret til de forekomster, der er, idet de ikke som andre lande har alternative beskæftigelsesmuligheder.

Lovforslaget, som vi må se nærmere på i udvalget, kan jeg stort set tilslutte mig. Jeg har dog et par bemærkninger til noget af det, der er omtalt. Jeg finder det rimeligt, at de muligheder, som fiskeriministeren i dag har for at regulere fiskeriet såvel inden for som uden for dansk fiskeriterritorium, nu overtages af Grønlandsministeren, for så vidt angår det fiskeri, der omhandles af denne lov, nemlig inden for 12 sømle grænsen ved Grønland. Jeg finder det rimeligt, at det hele her samles under ét ministerium.

Jeg har bemærket de dispensationsmuligheder, der er i dette lovforslag. Jeg håber, de vil blive brugt på en sådan måde, at de danske og færøske fartøjer, der ifølge den nugældende lov har ret til at fiske ved Grønland og efter vor indtræden i EF har indret-